

PRAVDOMLUVNÍ SEDMILHÁŘI Sofie Králová, Tomáš Kristl

Text je chráněn autorským zákonem. Šíření je možné pouze v nezměněné podobě.

Seděly uprostřed prosvětleného, moderně zařízeného obývacího pokoje a dívaly se jedna na druhou.

„K čemu máš ty noviny, Jani?“

„No právě proto jsem tady,“ vyhrkla Jana natěšeně. „Tady je článek a fotka z té tvojí vernisáže fotografií, cos měla minulý týden.“

„Jani, na tom přece není nic zajímavého.“

„Není? A co tohle?“ Položila noviny před sebe na stůl a prstem ukázala na fotografii. „Co je to za fešáka, co stojí tady za tebou?“

„Tady ten? To je Tomáš Farský, fotograf. On je obrovský talent, fotí teprve pár let, ale už má velké jméno,“ odpověděla Eli a začínalo jí docházet, kam Jana směřuje svůj zájem.

„Tak Tomáš, hm. A znáte se dobře? Seznámíš mě s ním?“

„To nevím, známe se spíš pracovně,“ odpověděla rychle Eli. „On je hodně časově vytížený. A navíc, určitě někoho má.“

„Každý někoho má, Eli,“ usmála se Jana a pokračovala: „Víš co, domluvíš mi u něj focení. Budu chtít nějaké lechtivé fotky, a to by bylo, aby na mě nezabral.“ Jana se propnula v zádech a oběma rukama si přejela přes svá velká prsa napěchovaná v béžovém triku. Přitom se snažila tvářit svůdně a smyslně zároveň.

„Proč ty si vybereš zrovna Tomáše?“ běželo hlavou Eli, vybavující si přitom poslední večer strávený s ním. Tak blízko už s žádným mužem nebyla pěkných pár let. Tomáš jí připadal úplně jiný. Jiný, než muži, které znala a potkávala.

Na chvíli se odmlčela a jen se dívala na jeho fotografii. Tomáš vypadal vážně skvěle. Měl téměř vše, po čem ženy touží. Byl charismatický a jeho dlouhé kudrnaté vlasy, nebesky modré oči, urostlá postava a cudný úsměv s dokonale bílými zuby dostávaly do kolen většinu žen. A i když si byl jistě těchto svých předností vědom, nezneužíval jich.

„S tím focením aktů u Tomáše příliš nepočítej,“ odpověděla Eli po chvíli zamyšlení, snažíc se přitom nedat příliš najevo, že jí Tomáš už nějaký čas leží v hlavě.

„Proč, Eli, to je takový problém domluvit si u něho focení?“

„To ani ne, ale Tomáš akty nefotí. Prý takové focení neodpovídá jeho uměleckému vnímání. Dokonce odmítl nabídky na akty za desítky tisíc. Jednou mi vyprávěl, že nahou ženu by vyfotil, jen kdyby byli milenci.“

„Na to, že ho znáš jen pracovně, Eli, ti vypráví docela zajímavé věci. No neznat tebe a nevědět, jaký vztah máte s Teodorem, skoro bych tě podezřívala,“ rozesmála se Jana.

PRAVDOMLUVNÍ SEDMILHÁŘI

Sofie Králová, Tomáš Kristl

Text je chráněn autorským zákonem. Šíření je možné pouze v nezměněné podobě.

„Ale ne, na to jsme se dostali při diskusi nad fotografováním,“ zalhala rychle Eli a přemýšlela, jak nejrychleji změnit téma hovoru. „Víš co, někdy tě s ním seznámím.“

„Tak platí,“ vyskočila Jana z křesla. „Jedu teď něco nakoupit a ve dvanáct se sejdeme v restauraci Padrino na obědě. Ahoj, Eli.“

„Ahoj.“

Eli vstala, vyprovodila Janu ke dveřím, a jen co za ní zavřela vstupní dveře, sáhla do kapsy pro svůj mobilní telefon a na klávesnici vymačkala SMS zprávu.

„Ahoj, Tomáši, promiň za to ráno, mám špatný den. Můžeme se vidět dnes odpoledne?“